

GADERØVERI

AF FORSKNINGSCHEF, DR.JUR. BRITTA KYVSGAARD

The number of reported robberies has been increasing in both the Nordic countries and most of the rest of Europe for many years. In Denmark, this increase is most pronounced for street robberies. This article summarises results from the first Danish study of the characteristics of reported street robberies. The study finds that street robberies mirror street violence in that they are most frequently committed on Fridays and Saturdays, particularly late in the evening or after midnight. The study also reveals that street robberies are typically committed by groups of very young males and that the proceeds are in most cases quite limited. This suggests that the primary motives for street robbery might be demonstration of power and/or pursuit of status as opposed to financial gain. The article ends by discussing evidence for a possible rise in street crime and by outlining potential means for its prevention.*

Indledning

De nordiske lande har gennem en lang årrække oplevet en nogenlunde konstant og ganske kraftig vækst i antallet af politiregistrerede røverier.¹ Det samme er tilfældet i andre europæiske lande.² For Sveriges vedkommende har der været peget på, at væksten i antallet af røverier i høj grad skyldes, at røveri er blevet en mere almindelig forbrydelsesform blandt visse ungdomsgrupper i især større byer.³ Det kan også se ud til at være tilfældet i Danmark. Antallet af røveridomme til 15-17-årige er således mere end tredoblet fra 1990 til 2006, mens det for 18-20-årige drejer sig om knap en fordobling. For de ældre årgange er der tale om et fald.

Det danske politi kategoriserer de anmeldte røverier efter gerningsstedets karakter: Bankrøveri, røveri mod forretning, røveri mod offentligt kontor, røveri mod værditransport, kassetterøверier og røveri mod tankstation. Dertil kommer en opsamlingskategori, 'røveri mod andre'. Man kan antage, at det oprindeligt har været tænkt som en restkategori med kun nogle få røverier. Sådan har det imidlertid ikke været længe, for kategorien har i hvert fald de sidste 30 år udgjort noget over halvdelen af samtlige anmeldte røverier. Det er samtidig den form for røverier, der er steget mest – især siden midten af 1990'erne.

Med henblik på nærmere at belyse karakteren af disse røverier er der gennemført en systematisk kortlægning af samtlige anmeldte røverier mod andre i 2006. Denne artikel er baseret på denne undersøgelse, idet der her alene fokuseres på

* Title in English: *Street Robbery*. Original in Danish.

den del af røverierne, der foregår på gaden eller tilsvarende offentligt tilgængeligt sted.⁴ Denne del af undersøgelsen angår 1534 røveriepisoder og 1766 ofre.

Gerningssted

Mere end halvdelen af de røverier, der karakteriseres som 'røveri mod andre', finder sted på gaden, jf. tabel 1. Inkluderes andre, mere øde udendørs arealer såsom parker, stier og gangtunneller øger andelen af røverier på offentligt tilgængelige udendørs steder med 12 pct. Dertil kommer offentligt tilgængelige indendørs arealer som tog, busser, værtshuse m.v., hvor 15 pct. af røverierne er begået. Alt i alt er det således 80 pct. af røverierne, der er foregået på offentligt tilgængelige steder. Det er denne del af røverierne, der her kaldes 'gaderøverier'.

Tabel 1. Røverier fordelt efter gerningssted.

	Antal	Procent
Offentlig gade og vej, pladser m.v.	1012	53 %
Øde offentligt tilgængelige steder (parker, gangtunneler m.v.)	230	12 %
Offentligt tilgængelige rum (transportmidler, værtshuse m.v.)	292	15 %
Offerets bolig	215	11 %
Anden privat bolig	36	2 %
Arbejdsplads m.v.	93	5 %
Uoplyst	33	2 %
I alt	1911	100 %

Tabel 1 viser også, at en del af røverierne er begået i private hjem, herunder først og fremmest ofrets bolig. Mere end 200 røverier i 2006 blev begået i ofrets hjem. Dertil kommer en mindre gruppe røverier, der blev begået i en anden privat bolig. Endelig blev ca. hvert tyvende røveri begået på en arbejdsplads, uddannelsessted, et fængsel eller lignende indendørs steder.

Tidspunkt

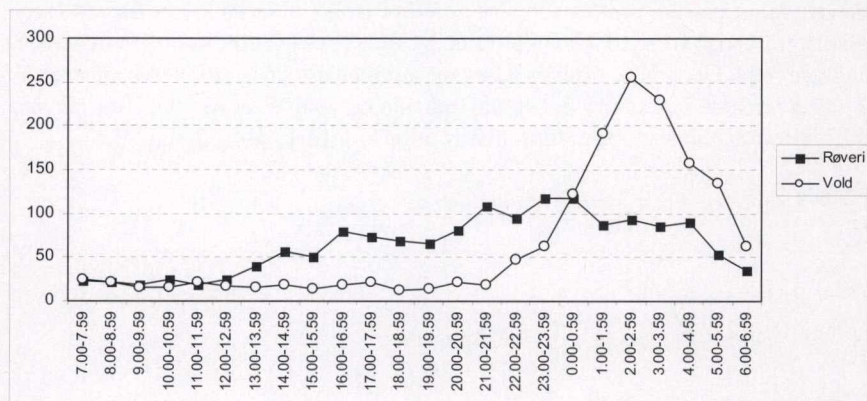
Ud fra et komparativt synspunkt kunne det have været interessant at kende tidspunktet for også andre former for røverier, for det må antages, at bankrøverier, røverier mod offentlige kontorer m.v. afviger betydeligt fra gaderøverier med hensyn til tidspunkt. Oplysninger om tidspunkter herfor foreligger imidlertid ikke. Det er derimod muligt at sammenligne gerningstidspunktet for gaderøveri med en anden form for gadekriminalitet, nemlig vold på og i forbindelse med værtshuse (i det følgende 'gadevold').⁵

Figur 1 viser, at der er ensartede tendenser for gaderøverier og gadevold med hensyn til en meget lav hyppighed af disse hændelser i morgen- og formiddagstimerne, men mens hyppigheden af gadevolden først begynder at øge efter kl. 22,

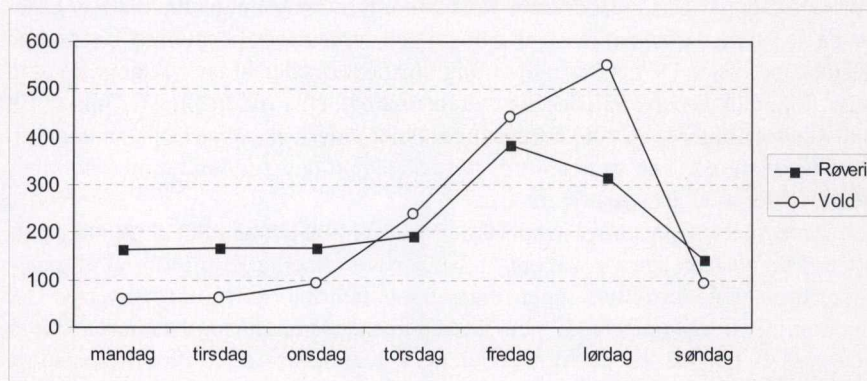
stiger antallet af gaderøvier allerede fra kl. 12. Endvidere ses, at mens gaderøvierne kulminerer omkring midnat, sker dette først for gadevolden omkring kl. 2-3 om natten. Fælles for begge forbrydelsestyper gælder dog, at en meget væsentlig del af dem bliver begået i aftens- og nattetimerne: Mens 52 pct. af gaderøvierne bliver begået i tidsrummet kl. 21-05, drejer det sig om 71 pct. af gadevolden.

Figur 1. Gaderøvier og gadevold fordelt efter gerningstidspunkt.

Med hensyn til ugedag er mønstret for gaderøvier og gadevold endnu mere ensartet, jf. figur 2. Hverken gaderøvier eller gadevold forekommer hyppigt i løbet af ugens fire første dage eller om søndagen. Næsten halvdelen af gaderøvier og omkring to tredjedele af gadevolden sker på fredag og lørdage.

Figur 2. Gaderøvier og gadevold fordelt efter ugedag.⁶

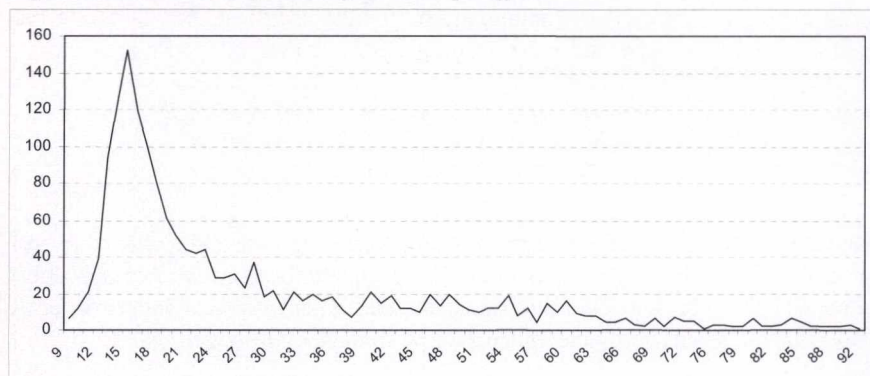
Ofre og gerningspersoner

Langt hovedparten af gaderøverier involverer alene ét offer, nemlig 88 pct. af dem, og kun to pct. af røverierne har haft mere end to ofre.

Kvinder er i relativ lille risiko for at blive udsat for gaderøveri, for næsten fire ud af fem ofre er mænd.

Det er ganske tydeligt, jf. figur 3, at ofre for gaderøveri primært er børn og unge. De yngste ofre er under 10 år, og i alt er 17 pct. af ofrene under 15 år. Alderskurven stiger ganske brat og toppe allerede i 15-års alderen, hvorefter den igen falder ret hurtigt frem til 23-års alderen. Alderskurven mindsker derefter noget langsommere. Det ældste offer er 92 år, og sammenlagt er 14 pct. af ofrene over 50 år. Også på dette område er der en vis lighed med voldsforbrydelser, hvor ofrenes alderskurve ligeledes toppe forholdsvis tidligt – i 15-19 års alderen.⁷

Figur 3. Gaderøverier fordelt efter alder på offer.

For så vidt angår gerningspersoner, skal erindres, at oplysninger om disse er baseret på de første – ofte usikre – oplysninger ved anmeldelsestidspunktet om mulige gerningspersoner. De personer, der tidligt mistænkes eller sigtes, vil langt fra altid blive domfældt senere. Således blev tiltale undladt, eller tiltalte blev frifundet i 38 pct. af røverisagerne i 2006. Beregninger tyder videre på, at især oplysninger om antallet af sigtede kan være usikre, idet andelen af dem, der ender med domfældelse, falder med gruppens størrelse.

Anmeldelsesoplysningerne omfatter information om antallet af gerningspersoner i 88 pct. af sagerne. En opgørelse herover viser, at et mindretal af gaderøverierne alene omfatter én gerningsperson, nemlig 28 pct. af røverierne. Det forekommer lidt hyppigere (32 pct.), at to personer sammen begår røveriet. Der er dog også en ganske stor del af røverier, der bliver begået af tre eller fire personer

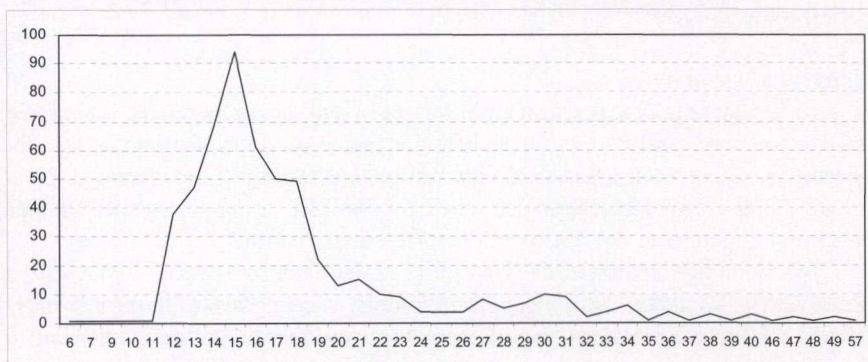

i fællesskab (29 pct.), og godt hvert tiende gaderøveri er ifølge anmeldelsesoplysningerne begået af fem eller flere personer.

I to tredjedele af røverisagerne er det oplyst om samtlige gerningspersoners køn. I disse sager viser det sig, at kun hvert 20. gaderøveri involverer kvindelige gerningspersoner, og i mindre end halvdelen af disse tilfælde er det kun kvinder – eller piger – der har begået røveriet, idet også mænd eller drenge har været involveret i de øvrige. Sammenlignet med voldsforbrydelserne synes gaderøveri dermed i endnu højere grad at være et mandsfænomen, idet omkring hver 10. sigtelse for vold (§§ 244-246) i 2006 vedrørte kvinder.

Oplysning om alder på den formodede gerningsperson foreligger kun i et mindretal af sagerne, nemlig i 36 pct. De følgende aldersoplysninger må derfor tages med forsigtighed, idet det antagelig ikke drejer sig om et repræsentativt udsnit af sagerne, hvor denne oplysning foreligger allerede på anmeldelsestidspunktet. Som det vil fremgå, er en forholdsvis stor del af de mistænkte børn under den kriminelle lavalder, og det er næppe usandsynligt, at deres risiko for pågribelse er større, end tilfældet er for ældre gerningspersoner.

Figur 4. Gaderøverier fordelt efter alder på (den yngste) gerningsperson.

Den yngste af de gerningspersoner, hvis alder er kendt, er lige knap syv år, mens den ældste er 57 år. Godt en fjerdedel (28 pct.) af de yngste gerningspersoner er under den kriminelle lavalder på gerningstidspunktet, og ligesom tilfældet er for ofrene, er toppunktet for gerningspersonernes alderskurve også 15 år, jf. figur 4. Tre fjerdedele af gerningspersonerne er under 20 år. Det er relativt få af de gaderøveri, hvor den yngste mistænkte er under den kriminelle lavalder, som alene involverer én gerningsperson, og i alle de fem tilfælde, hvor den yngste mistænkte er under 12 år, er røveriet begået sammen med nogen, der er lidt ældre.

Undersøgelsen viser endvidere en tydelig sammenhæng – og et velkendt mønster – mellem alder og antal gerningspersoner: Jo yngre gerningspersonen er, desto flere personer deltog i gaderøveriet.

Undersøgelsen viser desuden en sammenhæng mellem ofrenes og gerningspersonernes alder, idet ofrene hovedsageligt er blevet røvet af nogen på deres egen alder.

Brug af trusler, vold og våben

Med hensyn til brug af vold eller trusler viser undersøgelsen, at godt halvdelen af ofrene ikke har været udsat for vold, men alene trusler. Godt en tredjedel – 37 pct. – har været udsat for mindre alvorlig vold og i 12 pct. for alvorligere vold. Mindre alvorlig vold omfatter skubben, slag med flad hånd mod ansigt/hoved samt knytnæveslag m.v. mod resten af kroppen. Den alvorligere vold omfatter knytnæveslag og spark mod ansigt/hoved, spark mod ofre, der ligger ned, tildeling af skalle, bid m.v.

Tre fjerdele af ofrene for gaderøverier rapporterer, at der ikke har været truet med eller anvendt våben eller andet redskab, mens størstedelen af de øvrige ofre har været truet med kniv. Over for godt hvert tyvende offer er der brugt – og ikke bare truet med – kniv eller andet redskab.

Udbytte af røveriet

Knap hvert sjette gaderøveri kan karakteriseres som forsøg på røveri, idet ofrene ikke er frarøvet værdier. De øvrige ofre har fået frarøvet forskellige former for genstande, og værdien heraf er så vidt muligt søgt fastlagt. I det omfang, oplysninger om de frarøvede genstandes værdi har manglet, er denne søgt beregnet på baggrund af generelle oplysninger om genstandenes værdi.⁸

Ved siden af værdien af det frastjålne er det også registreret, hvorvidt det drejer sig om kontanter, betalingskort, mobiltelefon, pung/taske, elektronik udstyr (iPods, computere m.v.), tøj, smykker, transportmiddel (cykel m.v.) eller anden form for genstand.

Opgørelsen over stjålne genstande er baseret på, hvad de enkelte ofre har fået frarøvet, mens værdien af det frarøvede angår de enkelte røveriepisoder. Her er således det samlede udbytte af røveriet opgjort. Førstnævnte perspektiv er altså ofrets – hvad fik de frarøvet? – mens sidstnævnte er gerningspersonernes: Hvad fik de ud af det?

Tabel 2. Arten af det frarøvede i forhold til antallet af ofre.

	Antal ofre	Andel af ofre
Konter	695	41 %
Mobiltelefon	593	35 %
Pung/taske	452	26 %
Elektronisk udstyr	106	6 %
Beklædningsgenstande	89	5 %
Smykker/ure/briller	99	6 %
Transportmidler	60	4 %
Andre genstande	243	14 %

Af tabel 2 fremgår, at konter er det, flest af ofrene er blevet frarøvet. Der er dog også ganske mange af dem – godt en tredjedel – der har fået frarøvet en mobiltelefon, ligesom en stor del har mistet deres pung eller taske i forbindelse med røveriet.

Tabel 3. Gaderøvier fordelt efter værdien af det frarøvede.

	Antal røvier	Procent
Intet udbytte	256	17 %
Op til 200 kr.	166	11 %
201-500 kr.	86	6 %
501-1000 kr.	136	9 %
1001-2000 kr.	279	19 %
2001-3000 kr.	182	12 %
3001-4000 kr.	108	7 %
4001-5000 kr.	65	4 %
5001-10.000 kr.	141	9 %
Mere end 10.000 kr.	67	5 %
I alt	1486	100 %
Gennemsnitlig værdi	3120 kr.	

Mere end hvert fjerde gaderøveri har givet et udbytte på maksimalt 200 kr., og sammenlagt har næsten to tredjedele af røverierne indebåret mistede værdier på maksimalt 2000 kr., jf. tabel 3. Hvert tyvende røveri har givet et udbytte på mere end 10.000 kr. Generelt drejer de fleste gaderøvier sig altså om relativt små værdier, og undersøgelsen viser, at sammenlignet med hjemmerøvier, dvs. røvier i ofrets hjem, er udbyttet ved gaderøvier betydeligt lavere.

Der er endvidere gennemført analyser, som viser, at jo yngre offeret er, desto mindre er det gennemsnitlige udbytte af gaderøveriet. Ofre under 12 år får således i gennemsnit frarøvet værdier til under 1000 kr. Dette gennemsnitlige beløb vokser støt med ofrenes alder og toppe på godt 5000 kr. for ofre i alderen 40-49

år, hvorefter det gennemsnitlige udbytte falder noget igen, jf. tabel 4. Tilsvarende stiger udbyttet med alderen på (yngste) gerningsperson, men her topper udbyttet for gerningspersoner allerede i 20-24-års alderen.

Tabel 4. Den gennemsnitlige værdi af udbyttet i forhold til henholdsvis offerets og gerningspersonens alder.

	Alder på offer	Alder på (yngste) gerningsperson
Under 12 år	960 kr.	880 kr.
12-14 år	1290 kr.	1370 kr.
15-19 år	2040 kr.	1730 kr.
20-24 år	2770 kr.	6770 kr.
25-29 år	3680 kr.	2900 kr.
30-39 år	4880 kr.	2010 kr.
40-49 år	5050 kr.	3120 kr.
50-59 år	3090 kr.	2130 kr.
60-65 år	2810 kr.	-
70 år og derover	2400 kr.	-

Der er endelig også set på, hvilke genstande de forskellige aldersgrupper af gerningspersoner især synes at sigte mod. Det viser sig, at med stigende alder øger fokus på et kontant udbytte af røveriet, herunder også ofrets pung eller taske, mens der omvendt er en faldende interesse for mobiltelefoner.

Diskussion

Undersøgelsen har bl.a. vist, at gaderøverier primært finder sted i aften- og nat-timerne, og at en stor del af gaderøverierne begås fredag og lørdag.

Gaderøveri er typisk et gruppefænomen, idet en mindre del af dem er enmandsforbrydelser. Det er især de helt unge, der begår røverier sammen med andre, idet der er et faldende antal gerningspersoner pr. røveri med stigende alder.

Røverierne er endvidere i udpræget grad et drenge/mandefænomen, idet kun ganske få gaderøverier involverer piger eller kvinder.

Endelig kan gaderøverier – i hvert fald på baggrund af den andel, hvor der foreligger oplysninger om gerningspersonens alder – beskrives som et ungdomsfænomen, for hovedparten af gerningspersonerne er under 20 år.

Dertil kommer, at udbyttet ved gaderøveri i langt de fleste tilfælde er ganske beskedent.

---- 0 ----

I 2007 forekom der i Danmark flere grove tilfælde af røveri i ofret eget hjem, og det blev i den sammenhæng fra bl.a. politiets side hævdet, at det kan have forbindelse

med, at andre former for berigelsesforbrydelser i stigende grad er blevet vanskeliggjort gennem præventive tiltag.⁹ Der er da også for flere typer berigelsesforbrydelser – herunder ikke mindst indbrudstyveri – sket en betydelig reduktion siden begyndelsen af 1990'erne, hvilket i hvert fald til en vis grad kan tilskrives præventive foranstaltninger.¹⁰ Hvorvidt der reelt er sket en vækst i antallet af røverier i ofrenes eget hjem over de seneste år, vides imidlertid ikke, da denne form for røverier ikke opgøres selvstændigt i politistatistikkerne, og da der ikke tidligere er gennemført undersøgelser heraf.¹¹

Det er indledningsvis påpeget, at væksten i anmeldte røverier antagelig primært beror på, at flere unge begår gaderøvier. Spørgsmålet er, om en vækst i de unges gaderøvier også skal forklares med, at andre former for berigelsesforbrydelser er blevet vanskeligere at gennemføre på grund af teknisk forebyggelse m.v., og om de unge derfor i stedet søger at opnå en økonomisk gevinst gennem røverier.¹²

For at besvare det spørgsmål kan det være vigtigt at se lidt nærmere på karakteren af de unges gaderøvier. Som påpeget, er der visse paralleller mellem gadevold og gaderøvier. Ud over den åbenlyse lighed mellem gerningsstederne, ses der ret ensartede mønstre med hensyn til gerningstidspunkterne: Disse forbrydelser finder primært sted fredag og lørdag i aftens- og nattetimerne. Det er næppe usandsynligt, at gaderøvierne også i høj grad bliver begået i de samme miljøer, som gadevolden bliver begået i. Dertil kommer, at gaderøvier i mindst lige så stor udstrækning som voldsforbrydelser bliver begået af unge og af mænd.

Samtidig er det påvist, at det økonomiske udbytte af de unges gaderøvier ganske ofte er meget ringe. De unge forsøger at få fat i ofrets mobiltelefon og de – typisk få – kontanter, ofret har på sig. At det i høj grad er mobiltelefoner, de unge går efter, kan synes paradoksalt, for det forholder sig formodentlig sådan, at gerningspersonerne selv er i besiddelse af en mobiltelefon og desuden vil vide, at de mobiltelefoner, de stjæler, kan være temmelig værdiløse, da de efter røveriet hurtigt kan blive spærret. Dette sår i høj grad tvivl ved, at sigtet med de unges gaderøvier primært er berigelse, og dermed også, at gaderøvierne skulle afløse andre, mere vanskeligt tilgængelige måder at berige sig på. En nyere, meget omtalt og alvorlig dansk gaderøverisag, der endte med, at en ung mand blev dræbt, blot fordi han ikke ville give sin hue til røverne, understreger, at gaderøvierne berigelsessigte kan være ganske symbolsk. De mange paralleller mellem gaderøvier og gadevold skaber et indtryk af større lighed mellem disse forbrydelsesformer end mellem røveri og andre berigelsesforbrydelser.

I forlængelse heraf er der i engelsk og amerikansk forskning understreget, at gadekriminalitet hyppigt sigter mod demonstration af magt, maskulinitet og mandighed og er med til at opbygge udøvrernes maskuline kapital i gadebaserede sociale netværk, som lægger vægt på aggressivitet og vovemod.¹³ Det understreges videre, at det økonomiske udbytte af gaderøvier ses som sekundært for mange af gerningspersonerne, hvorimod spændingsmomentet og muligheden for at opvise magt og dominans kan være væsentligere elementer.¹⁴

I engelsk forskning påpeges det også, at gadekriminalitet, herunder gadevold og gaderøverier, er øget, og der tales om en fremvoksende gadekultur.¹⁵ Nyere dansk forskning kan tyde på, at gadelivet eller gadekulturen også er blevet mere dominerende blandt danske unge. Den seneste af den række af selvrapporterede undersøgelser, der er gennemført i Danmark, påviser således, at der fra 1989 til 2005 er sket en markant vækst i andelen af unge, der ofte hænger ud sammen med deres kammerater på gaden.¹⁶ Dette gælder alle grupper af unge, men er lidt mere fremtrædende blandt de unge, der begår mest kriminalitet. Samtidig er andelen af unge, der keder sig i skolen, og andelen, der tillægger fritiden en stor betydning, øget. Det er i fritiden, livet skal leves. Disse forandringer indikerer en mere oplevelsesorienteret livsstil, der udfolder sig i gademiljøet. Det er ikke usandsynligt, at disse forandringer kan være med til at forklare en vækst i gaderøverier. I en nyere engelsk undersøgelse er det således påpeget, at en gadeorienteret livsstil, der indebærer aktiviteter i bycentre, butikscentre og lignende steder uden voksenovervågning, kan være en farlig cocktail, især hvis den unges omgangskreds inkluderer kriminelt aktive kammerater, og den unge har et stort forbrug af rusmidler.¹⁷ Selv om den unge i øvrigt har et godt forhold til forældre og til skole og ikke kan siges at tilhøre en risikogruppe med hensyn til kriminalitet, indebærer den beskrevne 'højrisikoadfærd' i sig selv fare for, at kriminalitet vil forekomme.¹⁸

I den tidligere nævnte svenske rapport om gaderøveri blandt unge omtales svenske organisationer, der svarer til 'Natteravnene' i Danmark, som mulige præventive tiltag i forhold til gaderøverier.¹⁹ En øget tilstedeværelse af voksne på steder og tidspunkter, hvor gadekriminaliteten primært foregår, dvs. i og omkring værtshusmiljøet i de sene aftenstimer og om natten, kan da også forekomme som en god idé. Der er ikke kendskab til nogen egentlig evaluering af sådanne tiltag, men forsøg med geografisk fokuseret politiarbejde, hvor indsatsen koncentrerer om såkaldte 'hot spots', tyder på, at det kan have en vis præventiv effekt.²⁰

Ved vurderingen af, hvilke præventive midler der kan og bør tages i anvendelse for at forebygge gadekriminalitet, er det dog vigtigt at erindre, at en gadeorienterede livsstil er i fremmarch blandt alle grupper af unge, og at den altovervejende del af de unges gadeaktiviteter er uproblematisk. Restriktive tiltag som udgangsforbud vil derfor kunne risikere at ødelægge dele af denne kultur og de fritidsaktiviteter, de unge sætter pris på.

Noter:

¹ Sturla Falck, Hanns von Hofer & Anette Storgaard (eds.): *Nordic Criminal Statistics*. Department of Criminology, Stockholm University, report 2003:3.

² *European Sourcebook of Crime and Criminal Justice Statistics* – 2006. WODC 2006. Lars Westfelt: *Brott och Straff i Sverige och Europa*. Kriminologiska Institutionen, Stockholms universitet, 2001.

³ *Ungdomar som rånar ungdomar i Malmö och Stockholm*. BRÅ-rapport 2000:6.

- ⁴ For en mere detaljeret information om undersøgelsen henvises til den overordnede rapport fra undersøgelsen på www.jm.dk.
- ⁵ Data stammer fra en evaluering af et kriminalpræventivt projekt, 'Trygt natteliv' (se www.jm.dk). Voldsdata angår anmeldelser for vold m.v. på og omkring værtshuse i de centrale dele af henholdsvis Odense og Aalborg i perioden 1.9.2005 til 1.1.2006 samt tilsvarende periode året efter. Tallene er vægtet af hensyn til sammenligneligheden.
- ⁶ Dagen regnes fra kl. 08.00 til 07.59 til følgende dag.
- ⁷ *Ofre for straffelovsforbrydelser 2006*. Statistiske Efterretninger 2007/5, Danmarks Statistik.
- ⁸ For 66 af ofrene for fuldbyrdede gaderøvier foreligger der ikke tilstrækkelige oplysninger om de stjålne genstande til at kunne beregne værdien heraf. Disse sager er derfor ekskluderet af analysen.
- ⁹ Berlingske Tidende 16. oktober 2007; Politiken 17. oktober 2007.
- ¹⁰ Britta Kyvsgaard: Kriminalitetsudviklingen. I T. Elholm et al. (red.): *Ikke kun straf ... Festskrift til Vagn Greve*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2008. Offerundersøgelser tyder på, at det fald, der har været i de anmeldte tyverier, afspejler et reelt fald i antallet af tyverier, jf. Flemming Balvig & Britta Kyvsgaard: *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet*. www.jm.dk.
- ¹¹ Der er dog i 2008 taget initiativ til, at politiet fremover skal registrere anmeldte hjemmerøvier som en separat gruppe. Den offerundersøgelse, som Justitsministeriets Forskningsenhed gennemfører sammen med Københavns Universitet, og som er finansieret af Det Kriminalpræventive Råd, Justitsministeriet og Rigspolitiet, omfatter også fra og med 2008 et spørgsmål om udsathed for røveri. På sigt vil undersøgelsen dermed kunne belyse udviklingen i antallet af bl.a. gaderøvier og røvier i ofrets hjem, ligesom den vil kunne belyse, om anmeldelsestilbøjeligheden ændrer sig på dette område.
- ¹² Hvorvidt ændringer i anmeldelsestilbøjeligheden har influeret på væksten i antal registrerede røvier, vides ikke.
- ¹³ Andy Hochstetler: Situational Construction of Masculinity among Male Street Thieves. *Journal of Contemporary Ethnography*, vol. 32, pp. 279-302, 2003. Fiona Brookman, Christoffer Mullins, Trevor Bennett & Richard Wright: Gender, Motivation and the Accomplishment of Street Robberies in the United Kingdom. *British Journal of Criminology*, vol. 47, pp. 861-884, 2007.
- ¹⁴ Richard Wright, Fiona Brookman & Trevor Bennett: The Foreground Dynamics of Street Robbery in Britain. *British Journal of Criminology*, vol. 46, pp. 1-15, 2006.
- ¹⁵ Ibid. Se også Patrick A. Langan & David P. Farrington: *Crime and Justice in the United States and in England and Wales 1981-1996*. Washington: Bureau of Justice Statistics, US Department of Justice, 1998.
- ¹⁶ Flemming Balvig: *Den ungdom!* København: Det Kriminalpræventive Råd, 2006.
- ¹⁷ Per-Olof H. Wikström & David A. Butterworth: *Adolescent Crime*. Cullompton: Willan, 2006.
- ¹⁸ Ibid.
- ¹⁹ BRÅ-rapport 2006:6, op.cit.
- ²⁰ Lars Holmberg: Hvad virker og hvad virker ikke – i politiarbejde? I: B. Kyvsgaard (red.): *Hvad virker – hvad virker ikke?* København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2006. Se også Lawrence W. Sherman & John E. Eck (2002): Policing for Crime Prevention. In: Sherman, L.W., D.P. Farrington, & B.C. Welsh (ed.): *Evidence-based Crime Prevention*. London: Routledge. Anthony A. Braga: *Effects of Hot Spots Policing on Crime*. Campbell Collaboration 2007.

Adresse:

Justitsministeriet

Slotsholmsgade 10

DK - 1216 København K